

opusdei.org

Meditacije: Cvjetnica

Prvo od razmatranja za svaki dan Velikog tjedna.

2.04.2025.

- Gospodinov ulazak u Jeruzalem
- Magarac: najbliži Isusu
- Shvaćanje kako Bog kraljuje

NAŠ Gospodin ulazi u Jeruzalem usred velikog oduševljenja. Onaj koji se uvijek opirao javnim pohvalama, koji se skrivao kada su ga htjeli

proglasiti kraljem, danas dopušta da ga narod svečano dočeka u Svetome Gradu. Tek sada, kada zna da mu je smrt blizu, pristaje da ga slave kao Mesiju. Isus zna da će vladati s križa, jer isti ljudi koji ga sada radosno dočekuju, ubrzo će ga napustiti i odvesti na Kalvariju. Palme će postati bičevi, maslinove grane trnje, klicanje okrutno izrugivanje.

Liturgija, sa svečanim blagoslovom palmi i tekstovima mise (uključujući izvještaj o mucima Gospodnjoj), pokazuje koliko su radost i patnja povezane u Kristovu životu. Sveti Bernard primjećuje kako se danas spajaju smijeh i plač: „Crkva nam danas pokazuje novu i čudesnu povezanost između procesije i muke; procesija donosi oduševljenje, muka tugu.”[1]

Sveti Josemaría kaže: „Sveti Augustin piše: Palmine grančice znače poštovanje, jer su znak pobjede.

Gospodin je umirući na križu stajao pred pobjedom. U znaku križa savladao je đavla, kneza smrti.” Krist je naš mir jer je pobijedio.”[2]

Čitajući izvještaj o mucima, susrećemo razne osobe koje su sudjelovale u tim događajima, a rijetki su shvatili kakvu će pobjedu Krist uskoro izvojevati. Možemo se pitati ovoga tjedna dok proživljavamo ove događaje: „Gdje je moje srce? Kome sam u toj priči najbliži?”[3] Koliko je moja vjera snažna dok razmatram ključne događaje koje Crkva želi da dublje doživimo ovih dana?

U PRIZORU Isusove svečane procesije, još jedan detalj upada u oči. Usred glasnog i površnog entuzijazma mnoštva, ističe se jedna tiha i vjerna figura: poslušni magarac koji nosi Gospodina. „Magarac je bio Isusovo prijestolje u Jeruzalemu.

Kako je divno služiti kao prijestolje za Gospodina!“[4] Ova skromna životinja, koliko god može elegantno korača po plaštevima koje su ljudi prostrli na put da bi pozdravili Isusov dolazak. Neki od tih plašteva možda su bili od svile ili finog lana, pripadali bogatim i uglednim osobama. Ali dok drugi nude predmete, magarac daruje samoga sebe. On nosi nježni teret Isusa na svojim grubim leđima. Ljudi trče pored njega, mašu maslinovim granama, palmama i lovorom. Ali nitko, čak ni apostoli, nije toliko blizu Gospodinu kao ovaj skromni magarac.

„Kad bi preduvjet Isusova gospodarstva u mojoj i tvojoj duši bio takav da bismo Mu mogli u sebi neposredno ponuditi dostojan stan, onda bismo imali dostatno razloga da padnemo u očaj. *Ali, ne boj se kćeri sionska! Evo kralj dolazi sjedeći na magaretu.* (Iv,12,15) Vidite li? Isus je

zadovoljan s jednom prostom životinjom kao prijestoljem. Ne znam kako je za vas, ali za mene nije ponižavajuće osjećati se kao magarčić pred licem Gospodnjim: *kao živinče pred tobom. Al' odsad ću uvijek biti s tobom, jer ti prihvati desnicu moju (Ps, 73, 22-23)* ti me vodiš na uzicu. Magarac je skroman u jelu, izdržljiv u radu, odlučan i veseo u kasu. Mnoge su životinje ljepše, sposobnije i originalnije. No Krist je izabrao magarca da bi se pred kličućim narodom predstavio kao kralj. Jer Isusu je strana svaka proračunata lukavost, okrutnost hladnoga srca, upadljiva, ali isprazna ljepota. Naš Gospodin cijeni radost mladog srca, jednostavan korak, glas bez primjese, bistre oči, uho, koje pazi na njegovu ljubaznu riječ. Tako On kraljuje u duši.”[5]

Tijekom ovog Velikog tjedna, želimo biti pozorniji na Božji glas. Ne želimo propustiti nijednu gestu, nijednu

riječ, nijedan Isusov osjećaj u ovim danima koji daju smisao našim životima.

„ŠTO se zapravo događa u srcima onih koji Krista slave kao kralja Izraela? Jasno je da su imali svoje vlastite predodžbe o Mesiji, svoje vlastite ideje o tome kakav bi trebao biti obećani Kralj. Ne iznenađuje što samo nekoliko dana kasnije, umjesto da ga slave, isti taj narod pred Pilatom viče: ‘Raspni ga!’ Učenici i oni koji su ga slušali šute i raspršuju se. Mnogi su razočarani načinom na koji se Isus predstavio kao Mesija i Kralj Izraela. Ovo je srž današnje svetkovine, i za nas. [6]

Iskustvo onih koji su Isusa dočekali s palminim grančicama u rukama tog dana može nam pomoći razmotriti koja je naša osobna vizija Isusa, kako

mi doživljavamo njegovo Kraljevstvo. Možda i mi ponekad budemo razočarani načinom na koji se spasenje odvija, njegovom naizgled sporom ritmu. Možda bismo htjeli da Bog pobijedi brže, miješajući svoje planove s našima. Ponekad se opiremo činjenici da Bog ne želi kompromitirati našu slobodu niti slobodu drugih. Njegova ljubav je toliko profinjena da se nikada ne nameće. Ne koristi ni ljudsko oduševljenje u svoju korist.

„Srce Isusovo kretalo se drugim putem, putem poznatim samo Njemu i Ocu: putem od ‘Božjeg lika’ do ‘službeničkog lika’, putem poniženja rođenog iz poslušnosti ‘sve do smrti, smrti na križu’ (Fil 2,6-8). On zna da prava pobjeda znači napraviti mjesta Bogu.”[7] To znači otvoriti prostor za tiho i moćno Božje djelovanje.

I na tom putu pronalazimo prvog i najvjernijeg Isusovog sljedbenika –

Njegovu Majku Mariju. „Nema je među maslinovim granama u Jeruzalemu ... Ali ne bježi od prijezira Golgote. Ondje stoji, *juxta crucem Jesu*, uz križ Isusov, njegova Majka.”[8] I mi, po nezasluženoj milosti, možemo biti uz nju.

[1] Sveti Bernard, Propovijed o Cvjetnici, 1, 1.

[2] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 73.

[3] Papa Franjo, Homilija, 13. travnja 2014.

[4] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog okupljanja, listopad 1965.

[5] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 181.

[6] Benedikt XVI, Homilija, 1. travnja 2012.

[7] Papa Franjo, Homilija, 14. travnja 2019.

[8] Sveti Josemaría, *Put*, br. 507.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-cvjetnica/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-cvjetnica/)
(28.02.2026.)